

La parastasul bunicii

de Cristian Popescu

Bunicul s-a îngrijit din timp de prânzul ce trebuia servit la acest parastas. A lipit pe sticle cu vin, drept etichete, pozele de la nuntă cu el și bunica. A scos miezul din pâini și a picurat cu grijă înăuntru ceară de lumânare până le-a umplut la loc. Și la sfârșit, la cafea, vor fi aduse cești mici în care o să pâlpeie câte o lumină de candelă. Mama a avut ideea să însămânțăm din vreme pe mormântul bunicii, ceapă verde, ardei gras și ridichi. Să servim lumea cu salate făcute din ele. Că-i mai bine în asemenea momente să mănânci din dragoste, nu de foame.

Duminica trecută bunicul a umblat prin parc cu un pantof care i-a rămas de la bunica și s-a rugat de toate fetele de liceu să-l încerce. Cum a aflat acest lucru, bunica și-a ales o rochie elegantă, o vârstă potrivită, s-a gândit la niște vorbe liniștitoare și a rugat un înger s-o ducă în visul bunicului. Dar pe el l-a durut burta și n-a putut să doarmă.

Toată lumea își va aminti că la înmormântare, sicriul nu era bătut în cuie ci era legat c-o fundă mare și roz, ca un cadou trimis nu știu- cui. Unii vorbesc c-ar fi fost scris pe el: A se păstra la loc întunecos și rece dar astea-s vorbe. Vorbe cu păcat.

Acum, pentru parastas, bunicul a pus în sufragerie un brad pe care l-a împodobit cu ochelarii bunicii, rujul, inelele, o mănușă și ultimii ei ciorapi de mătase umpluți cu beteală. Cum a aflat acest lucru, bunica și-a ales prima tinerețe, a pregătit un răsărit la mare și câteva vorbe dragăstoase, dar a nimerit în visul unui adolescent, băiatul vecinului, care a uitat tot când s-a trezit.

La masă, lumea o să vorbească vrute și nevrute. Ai auzit, dragă? Bătrânul și-a făcut o mască de plastic cu chipul lui de la 20 de ani și-o poartă prin casă toată ziua; și-o scoate numai înainte de culcare. Unii spun că s-a ramolit așa de tare că nu mai ține minte decât cum arăta la 20 de ani când a-ntâlnit-o pe nevastă-sa și că fără masca asta, nu se mai recunoaște în oglindă. Eu cred că de frică, dragă, așa, ca să mai uite. Vai de capul lui!

La masă va fi adus într-un castron mare, adânc, plin cu pământ, curcanul rumenit, apetisant. Îngropat pe jumătate.

Dar de nepotu-su ce să mai zici? Are bătăături la tâmple. Auzi și tu: cel mai mare specialist de la noi în strâns negru sub unghii.

Las' că bunică-sa l-a întrecut. Strânge acum și sub pleoape.

Eu mi-am pus pijama, am stins lumina, mi-am aranjat perna sub cap și am adormit. Bunica a nimerit destul de ușor la mine în vis și stăm de vorbă, așa, liniștiți, cam de vreo lună.

Grandma's Memorial Service

in English by Cristian Săileanu

Grandpa planned well ahead of time what was to be served for this memorial service. For labels, he stuck his and grandma's wedding pictures on the bottles of wine. He emptied out the loaves of bread, and he carefully filled it with candle wax instead. And for the end of the meal, he planned to bring in small coffee cups in which a candle light will flicker.

Mother had the idea of planting, weeks before the event, onion, green peppers and radishes on Grandma's grave. All with the idea of serving the memorial guests salad made out of the produce. For in such moments it is much better to eat out of love, rather than out of hunger.

Last Sunday, Grandpa walked around the park holding one of the shoes Grandma left behind, and asked all the highschool girls to try it on. As soon as she got wind of it, Grandma chose an elegant dress, fit for her age, thought up and rehearsed some soothing words, and asked an angel to transport her into Grandpa's dream. But, alas, he was not asleep, since he happened to stay up with collywobblers.

Everybody remembers that at the funeral the coffin was not nailed shut, but tied up with a large, pink ribbon, like a present sent to I have no idea who. Some say that it carried the inscription: to be kept in a dark, cold place, but that is just blabber. Sinful blabber.

Now, for the memorial service, Grandpa has stood up a fir tree in the living room, which he adorned with Grandma's glasses, her lipstick, her rings, one glove, and her last pair of pantyhose filled with tinsel. As soon as she found out about it, Grandma slipped into her first youth, and cooked up a sunrise on the sea and some tender words. But she somehow ended up in a teenager's dream, our neighbor's son, who forgot all about it when he woke up.

During the memorial dinner, people will chat about this thing and the other. Did you hear, hon? The old man has made a plastic mask of himself at the age of twenty, and now he walks around the house wearing it all day long; he takes it off only before he goes to bed. Some whisper that he is so decrepit that he can only remember what he looked like when he was twenty, when he met his wife, and that, without this mask, he doesn't recognize himself in the mirror. I for one believe that it's out of fear, dear, fear that he might forget. Poor devil! For dinner a turkey will be served, nicely roasted, in a large, deep bowl filled with earth. Halfway buried.

And how about his grandson? He's got calluses on his temples. Can you believe that: the greatest specialist around in the worthy undertaking of collecting dust under his fingernails.

His Grandma went one better. She keeps collecting it under her eyelids.

I put on my pajamas, turned off the light, for a while fiddled with the pillow under my head then fell asleep. Grandma found her way into my dream with ease, and we've been chatting, nice and easy, for about a month
Whatever the hell this is.